

Педагогічні ВІСТІ

Вересень, 2018 року

ШАНОВНІ ОСВІТЯНИ, КОЛЕГИ! КОЛЕКТИВ УМАНЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ ВІТАЄ ВАС З ДНЕМ ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ!

Прийміть сердечну вдячність за високе служіння обраній справі, невтомний творчий пошук, самовідданість, щире добро і щедрість душі.

Хай здійснюються всі Ваші найзаповітніші мрії та втілюються у життя найсмільчивіші задуми! Хай зміцнюється Ваше здоров'я і зростають особисті досягнення та добробут. Нехай прихильною до Вас буде доля, кожний новий день усміхається удачею, а душу зігріває вдячність і шана людська!

З повагою – ректор УДПУ імені Павла Тичини,
професор Олександр Безлюдний

Колектив Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини вітає з 80-річним ювілеєм талановитої людини, чудового керівника, прекрасного організатора, компетентного спеціаліста, порядну і толерантну особистість, заслуженого діяча науки і техніки України, доктора педагогічних наук, професора, дійсного члена Національної Академії педагогічних наук України, професора Володимира Григоровича Кузя.

За десятиліття сумлінної праці Володимир Григорович пройшов цікавий професійний шлях, багатий на незабутні події, знайомства з однодумцями, наукові досягнення та вагомі здобутки. Перебуваючи на передових рубежах освітньої ниви, надаючи допомогу із вдосконалення навчально-виховного процесу у вищому навчальному закладі, професор, академік заслужено користується авторитетом серед викладачів та студентів. Володимир Григорович Кузь – член багатьох міжнародних та наукових організацій, член спеціалізованих вчених рад із захисту кандидатських та докторських дисертацій, знаних в Україні та за її межами науковець.

А все почалося на чудовій і казково прекрасній львівській землі, де Володимир Григорович випало щастя народитися. Як гідний син він кожного кліткою свого ества увібралі в себе неповторну красу цього краю, мужність, мудрість, нескореність, сміливість і силу духу його людей, відданість і любов до рідного краю і України. Усе це живило і надихало його на працю в ім'я рідної землі, добробуту і спокою українського народу, служіння якому стало справою усього його життя.

Отож, народився Володимир Григорович 28 липня 1938 р. у с. Попеляни Пустомитівського району Львівської області. Після закінчення у 1970 році Дрогобицького державного педагогічного університету імені І. Я. Франка, розпочав трудову діяльність: працював завучем школи, організатором позакласної та позашкільної роботи. Кандидатом педагогічних наук став у 1981 році, через одинадцять років блискуче захистив докторську дисертацію. З 1981 року – декан факультету підготовки вчителів початкових класів Кам'янець-Подільського педагогічного інституту.

Із червня 1989 р. по травень 2005 р. Володимир Григорович Кузь – ректор

Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. На цій посаді найбільш повно і багатогранно розкрився і виявився його педагогічний та організаційний талант. За час його керівництва в розвитку вишу мали місце глибокі позитивні зрушення – відкрито нові спеціальності та факультети, екстернат, магістратуру, аспірантуру, докторантуру, введено нові навчальні корпуси, зміцнено матеріально-технічну базу. Саме завдяки вмілому керівництву Володимира Григоровича тодішній інститут успішно пройшов акредитацію за IV рівнем і здобув університетський статус.

Незалежно від того, де і на якій посаді працював Володимир Григорович, він завжди вирізнявся високою вимогливістю, насамперед, до себе і до підлеглих, професіоналізмом і глибоким почуттям відповідальності за доручену справу. Він готовий в будь-яку мить і за будь-яких обставин простягти руку людині, яка переживає скрутні хвилини, допомогти їй повернути у свої сили, оскільки сприймає чужий біль як власний. І має значення тільки те, що він бачить передусім людину, яка потребує його участі. Саме його любов до людей породжує те нереальне тяжіння, що не можна пояснити ніякими законами фізики. Безмежна відданість Володимира Григоровича людям, сім'ї, своїй роботі були і є джерелом енергії, натхнення, завдяки чому він і зміг досягти неймовірних висот.

Непересічний талант та глибока ерудиція, вміння відчувати, впроваджувати в практику новачки – усе це, помножене на виняткову працьовитість та вимогливість до себе, дозволило Володимиру Григоровичу Кузю створити цілу низку (понад 250) наукових праць. Серед них монографії, посібники, брошури, методичні рекомендації для вчителів та студентів, статті в наукових збірниках та журналах, доповіді на міжнародних симпозиумах (в Нью-Йорку – США, Ванкувері – Франція).

Сфера його наукових інтересів – теорія та історія педагогіки, методологічні проблеми педагогічної та професійної освіти, функціонування навчально-виховних комплексів «Дошкільний навчальний заклад-школа», гуманізація та гуманітаризація, зарубіжна та професійна освіта.

Сьогодні Володимир Григорович Кузь – завідувач кафедри дошкільної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. Під його керівництвом функціонує науково-дослідна лабораторія «В. О. Сухомлинський і школа ХХІ

АКАДЕМІК ВОЛОДИМИР КУЗЬ: ВИДАТНИЙ НАУКОВЕЦЬ, СТРАТЕГ І ТАКТИК

(ДО 80-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ)

століття», роботу якої координує НАПН України. Наукова школа академіка Кузя Володимира Григоровича нині – це творче партнерство студентів, аспірантів, докторантів, науковців та практиків різних поколінь, об'єднаних науковими поглядами на розв'язання актуальних проблем освіти в Україні, схожих стилем наукової роботи і, головне, оригінальними ідеями їхнього керівника, натхненника і наставника. Відтак, випестував Володимир Григорович значну плеяду однодумців, творчих учнів, які трансформують і множать наукові погляди свого Вчителя. Під його керівництвом 7 осіб – О. Біда, С. Гаврилюк, Т. Кочубей, В. Кушнір, Г. Кловак, І. Рогальська-Яблонська, Л. Йовченко захистили докторські, а 31 особа – кандидатські дисертації.

Володимир Григорович зі своїми учнями, студентами, аспірантами завжди має особливі батьківські взаємини, яким притаманні: вимогливість і турбота, суворість і глибока повага до особистості. Він спрямовує магістрантів та аспірантів не лише розробляти методику дослідження, іноді вчить протистояти більшості, брати до уваги реалії життя, постійно вдосконалювати себе та бути прикладом для інших. Багаторічна праця ювіляра з виховання молодого покоління на гуманістичних засадах є унікальним

прикладом відданого служіння обраній справі, а активна громадсько-політична діяльність – важливим елементом формування єдності та консолідації українського суспільства.

За свою плідну працю Володимир Григорович нагороджений ювілейною медаллю «За доблесну працю» (1970); почесним знаком «Відмінник освіти» (1986 р.); медаллю «Ветеран праці» (1987 р.); відзнакою Президента України орден «Знак пошани III ступеня» (1995 р.); почесним званням та медаллю «Заслужений діяч науки і техніки України» (1995 р.); орденом «За заслуги» III ступеня (1998 р.); орденом «Святого Володимира» (2002 р.); його ім'я занесене до книги «Золота еліта України» (2002 р.); почесною грамотою Кабінету Міністрів України за значний особистий внесок в розвиток національної освіти, високий професіоналізм та багаторічну плідну працю (2003 р.); почесною грамотою Верховної ради України за особливі заслуги перед українським народом (2003 р.); він – почесний громадянин міста Умані (2004 р.), лауреат премії імені Сократа «За особистий внесок в інтелектуальний розвиток модерного суспільства» (Оксфорд, Англія, 2004 р.); відзначений Мальтійським орденом лицарів-госпітальєрів «За особистий внесок в розвиток гуманітарного суспільства»

(Мальта, 2005); нагороджений почесними знаками: «Антон Макаренко» (2005 р.), «Петро Могила» (2007 р.), «Ушинський К. Д.» (2008 р.), «Василь Сухомлинський» (2008 р.); почесною грамотою Міністерства освіти і науки України за багаторічну сумлінну працю, особистий внесок у підготовку висококваліфікованих спеціалістів (2010 р.); відзнакою Президента України – ювілейною медаллю «20 років незалежності України» (2012 р.).

Здобутки Володимира Григоровича величезні та надзвичайні, у багатьох від усвідомлення масштабів і кількості захоплює подих, бо дуже важко навіть уявити, як здавалося б, звичайна людина змогла це все втілити в життя, тобто як вдалося охопити неосяжне. Він зміг, тому що він – незвичайний. Він завжди вірив в перемогу, його оптимізм, вміння нестандартно і сміливо мислити, його талант видатний науковець, стратега і тактика відкриває нові обрії, він вів і веде нас вперед до нових невідомих горизонтів, випереджаючи час, ставлячи нові зухвали завдання і допомагаючи їх вирішувати.

Усі ми завжди бачимо, як щиро радіє Володимир Григорович досягненням і успіхам всіх, хто його оточує, – колеги, підлеглих, студентів, здобувачів, науковців. Тому зараз неможливо хоча б приблизно

назвати кількість тих, хто його вітає, пам'ятає, дякує йому, для кого він – візеріть гідності і простоти, принципності і доступності, гармонії слова і діла, працелюбності і працездатності, вимогливості і чуйності, людяності і небайдужості, безмірної відданості своїй справі.

Досягнення Володимира Кузя в галузі освіти та педагогічної науки отримали високу оцінку за кордоном. Вони узагальнені Міжнародним біографічним центром (Кембридж, Велика Британія) та Американським біографічним інститутом (США). Його ім'я є в біографічних каталогах «Men of Achievement» - 17 т. (1997) та «Who is who» - 25 т. (1999), «200 Outstanding Intellectuals of the 20th century» - 1т. (2000), його нагороджено срібною медаллю «Міжнародна людина року 1996-1997» (Велика Британія), золотим медаллю «Людина року. Особистість ХХ тисячоліття» (США, 2001). Кузь Володимира Григоровича зараховано до числа двох тисяч провідних учених ХХІ століття.

Повдвизницька праця, яку Володимир Григорович демонструє багато років, є унікальним прикладом для наслідування, невід'ємним складником виховання цілих поколінь молодих українців.

Широ і сердечно вітаємо Вас, високоповажаний Володимире Григоровичу, із Днем народження! Досить складно знайти слова, за допомогою яких можна б було передати всі ті почуття, що нас переповнюють при думці про Вас. Ми всі поважаємо Вас, захоплюємося Вашим талантом вченого, викладача, наставника і керівника, Вашою мудрістю, шірістю, щедрістю, людяністю і доброзичливістю, і пишаємося Вашими здобутками. Вас сміливо можна назвати Людиною з великої літери.

Зичимо Вам творчих успіхів і натхнення, втілення всіх задумів і здійснення найзаповітніших мрій, родинного тепла і любові, миру і злагоди в сім'ї і в нашій Україні. Хай береже Вас Бог!

ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛЯ НА ІНТЕГРАТИВНІЙ ОСНОВІ – ВИМОГА СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Михайло МАРТИНЮК
доктор педагогічних наук,
професор, дійсний член (академік) НАПН України, завідувач
кафедри фізики і астрономії та
методики їх викладання
Марина ДЕКАРЧУК
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри фізики і астрономії та методики їх викладання

Відповідно до Концепції нової української школи Державного стандарту базової і повної середньої освіти, вивчення окремих природничих дисциплін в загальноосвітній школі здійснюється в рамках цілісної освітньої галузі «Природознавство», цілі і завдання якої реалізуються через шість нормативних навчальних предметів, а також через відповідні вибіркові дисципліни допрофільної і профільної підготовки учнів (за рахунок шкільного компонента).

Стандартом передбачено реалізацію не лише єдиних освітніх цілей, але й конструювання змісту кожної окремої природничої дисципліни на основі спільних для освітньої галузі змістових ліній. Єдиний цілісний підхід простежується й на рівні унормування результативності загальної природничо-наукової освіти: формування цілісних знань про природу на основі уявлень про природничо-наукову картину світу, місце і роль людини в світі тощо. Тому на нинішньому етапі становлення загальної природничо-наукової освіти важливим є перехід від міжпредметних зв'язків у викладанні окремих навчальних дисциплін до міжпредметної їх взаємодії і далі у напрямку інтеграції (часткової – 2-3 предмети, та для всієї освітньої галузі – в цілому).

Означена вище проблема тісно корелює з викликами, що сьогодні постають перед національною освітою. Проблеми підвищення якості педагогічної

освіти через розвиток педагогічних систем як головних функціональних компонентів будь-якої освітньої системи обґрунтовуються в працях вітчизняних і зарубіжних учених. Цікавим в аспекті нормативно-правового та змістово-процесуального забезпечення підготовки фахівців є зарубіжний (Ізраїль, Канада, ФРН та ін.) досвід підготовки вчителів на основі цілісних освітньо-галузевих підходів. Проте системного підходу до проектування змісту професійної підготовки вчителів природничих наук та відповідної організації навчального процесу, в основі яких є інтегративний функціонально-галузевий підхід як визначальний чинник підготовки майбутніх учителів спеціальності «014.15 Середня освіта (Природничі науки)» з урахуванням вітчизняного та зарубіжного досвіду теорії і практики реалізації ідей професійної компетенції, ще не розроблено. 2018-2019 навчального року вперше було здійснено набір майбутніх вчителів на цю спеціальність на факультеті фізики, математики та інформатики.

Протиріччя між нинішнім станом підготовки фахівців в галузі педагогічної освіти природничого

профілю на основі монопредметної концепції, з одного боку, та реальною потребою сучасної (у більшості випадків – однокомплектної) закладів освіти в учителях природничих наук, з другого боку, обумовлюють розроблення адекватної педагогічної системи підготовки вчителів означеної освітньої галузі, побудованої на єдності і взаємозв'язку моно- і поліпредметних концепцій. В основу пропонуваного нами освітньої програми «Середня освіта. Природничі науки», яка побудована на принципі інтегративного функціонально-галузевого підходу та дозволяє здійснити підготовку вчителів природничих наук на основі дворівневої системи. Це дозволяє в перспективі забезпечити багатоваріантність реалізації індивідуальних і освітніх запитів молодого спеціаліста в аспекті його подальшої особистісної професійної кар'єри в галузі педагогічної діяльності та відповідним чином реагувати на виклики ринку освітньої освіти.

Запрошуємо до співпраці і вступу на спеціальність 014.15 Середня освіта (Природничі науки) факультету фізики, математики та інформатики Уманського державного педагогічного університету

Ольга СУШКЕВИЧ,
кандидат філологічних наук, доцент,
координатор міжнародного співробітництва університету

Одним із пріоритетних напрямів роботи Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини є розробка та впровадження міжнародних програм та проектів. Така діяльність дає змогу працівникам та студентам університету проходити стажування та навчання за кордоном, збагачувати свій професійний, мовний досвід та культурний рівень, розширюючи свій кругозір, удосконалюючи знання та вміння, а також покращуючи імідж університету на міжнародній арені.

АКТУАЛЬНІ МІЖНАРОДНІ ПРОГРАМИ ТА ПРОЕКТИ УМАНЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ПАВЛА ТИЧИНИ

Зокрема, в Університеті реалізуються: 6 програм подвійного дипломування з партнерськими університетами Республіки Польща; 4 проекти в рамках програми Erasmus+, КА – 1, зокрема, 3 генерації проекту Mobile+; 2 освітньо-наукові проекти у співпраці з Британською Радою в Україні та 1 проект в рамках програми «Розвиток потенціалу вищої освіти», Erasmus+, КА- 2. Студенти та викладачі університету також беруть участь в академічних обмінах завдяки міжурядовим домовленостям з КНР, Угорщиною та Словаччиною.

У 2018 році спільні науки та навчальні інтереси, а також багаторічна співпраця стали підґрунтям для нових проектів академічної мобільності та подвійного дипломування з Університетом імені Адама Міцкевича у місті Познань за напрямком «Хімія», Державною вищою школою професійної освіти імені Я.А. Коменського у м. Лешно за напрямком «Педагогіка» та Державною вищою школою професійної освіти ім. Іпполіта Цегельського у м. Гнезно за напрямком «Інформатика».

Значним досягненням УДПУ є участь у трьох хвилях академічного проекту Mobile+ програми Erasmus+ спільно з Університетом Порту, Португалія. Цей проект націлений на обмін досвідом, покращення міжкультурного спілкування та спільних міжнародних ініціатив між університетами-партнерами. За останні 3 роки 12 студентів та 9 викладачів взяли участь у цьому проекті. У листопаді цього року УДПУ прийматиме професора Університету Порту для обміну викладацьким досвідом.

У 2017 році наш університет почав реалізацію гранту в рамках консорціуму проекту «Модернізація педагогічної вищої освіти з використанням інноваційних інструментів викладання» (MoPED – № 586098-ERP-1-2017-1-UA-ERPКА2-SBHE-JP.) програми «Розвиток потенціалу вищої освіти», Erasmus+, КА- 2. Загальною метою проекту: модернізація навчальних планів педагогічних закладів вищої освіти України шляхом упровадження найсучасніших методик викладання із використанням ІКТ та методів дослідження результатів.

З метою розвитку якісної методичної підготовки майбутніх викладачів англійської мови наш університет долучився до проекту Британської Ради в Україні «Шкільний вчитель нового покоління».

ініційованого спільно з Міністерством освіти і науки України, який триває з 2013 по 2019 рік. Він був започаткований у зв'язку з останніми змінами на подіями у сфері освіти та суспільства України: розробкою нових стандартів середньої освіти та навчальних програм; вивченням іноземної мови з першого року навчання та другої – з наступного року навчання; впровадженням нового закону про вищу освіту; громадським інтересом до підвищення якості навчання викладачів іноземної мови; формуванням готовності педагогічних закладів для забезпечення якісних навчальних програм, оцінювання та змісту навчання.

Наступним кроком у розвитку інтернаціоналізації нашого університету став новий проект «Інтернаціоналізація університету в умовах автономії ВНЗ та соціально-політичної нестабільності в Україні» у співпраці з Британською Радою в Україні (Програма розвитку лідерського потенціалу університетів), який має на меті оптимізувати міжнародне співробітництво, завдяки залученню передових брендінгових технологій, зростанню потенціалу університетської громади, удосконаленню стратегій інтернаціоналізації університету.

Потужність нашого навчального закладу зумовлює нові горизонти співпраці з партнерськими університетами за кордоном, робить нас привабливими у конкурентному середовищі ЗВО та на ринку праці, дякуючи різноплановим та багатограним можливостям академічних обмінів та проектних можливостей.

МАЙБУТНЄ ЗА ГЕОГРАФІЄЮ, АБО СТО ОДНА ПРИЧИНА СТАТИ СТУДЕНТОМ ПРИРОДНИЧО-ГЕОГРАФІЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Студенти, які навчаються на спеціальності «014.07 Середня освіта. Географія» стверджують, що бути географом – це не просто майбутня професія, це стиль життя. Такий ентузіазм пов'язаний із специфікою власне предметів, які розкривають перед студентами цікаві моменти життя України та світу. Також велику роль в житті майбутніх географів відіграють талановиті і творчі викладачі. Такою творчою, активною та неординарною особистістю є доктор педагогічних наук, професор Браславська Оксана Володимирівна. Шанована в широких наукових колах, Оксана Володимирівна ввійшла до списку видатних професорів України, має значні наукові досягнення (324 публікації, серед яких 5 монографій та 3 навчальних посібників, рекомендованих Міністерством освіти і науки України). Сьогодні пані професор розповість про специфіку навчання на спеціальності «Географія».

щорічний регіональний конкурс відеоробіт «Перлина рідного краю», який кожного року об'єднує велику кількість учасників. У листопаді 2018 року ми проведемо Всеукраїнський олімпіаду з географії для учнів 11 класів ЗЗСО. Щорічно ми проводимо географічний турнір серед студентської молоді та «Уманський меридіан» для учнів шкіл. Як бачите, заходів дуже багато, вони всі цікаві і майбутні вступники можуть особисто в цьому переконаватися.

Так, життя студентів природничо-географічного факультету динамічне і цікаве. І починається воно ще з довузівської підготовки, тобто коли старшокласники ще навіть не є абітурієнтами. А які найцікавіші моменти студентського життя? Що, на Вашу думку, справді захоплює та нестандартне у житті Ваших студентів?

Розкажіть, будь ласка, про основні напрями діяльності кафедри географії та методики її навчання, яку Ви очолюєте.

Наша кафедра географії та методики її навчання провадить активну наукову та навчально-виховну діяльність. Ми організуємо численні наукові та науково-практичні конференції всеукраїнського та міжнародного рівня. Зокрема, нещодавно, 19–20 квітня 2018 відбулася VII Всеукраїнська науково-практична конференція (з міжнародною участю) викладачів, молодих учених та студентів «Географія та екологія: наука і освіта». Співорганізаторами заходу виступили Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини (кафедра географії та методики її навчання), Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, Одеський національний університет імені І.І. Мечникова, Софійський університет імені Святого Климента Охридського (Болгарія), Ойцовський національний парк (Польща) та газета «Краєзнавство. Географія. Туризм». Колектив кафедри у складі 3 докторів наук, 12 кандидатів наук, доцентів неодноразово посідав перше місце у рейтингу з навчально-методичної та наукової роботи.

Як відбувається співпраця зі школами? Які спільні заходи Ви організуєте?

Таких спільних заходів зі школами та вчителями ми проводимо дуже багато, тому що наша кафедра активно допомагає модернізувати шкільну освіту в межах реалізації проекту нової української школи. Якщо зупинитися конкретніше на останніх подіях, то варто згадати, що викладачі кафедри географії та методики її навчання 30 серпня 2018 року взяли участь у серпневому загальнонаціональному семінарі вчителів географії, також нещодавно було організовано товариську зустріч курсантів факультету менеджменту і викладачів кафедри менеджменту, економіки та права Кіровоградської льотної академії Національного авіаційного університету та викладачів нашої кафедри. Курсанти Льотної академії провели завершальний етап навчально-польової практики з туризму на базі нашого університету. Місцем для розбивки наметового табору обрано територію агробіо-останції університету.

Як відбувається Ваша співпраця з майбутніми абітурієнтами? На що звернути увагу учням, які планують вступати на природничо-географічний факультет через рік?

Наша співпраця з абітурієнтами різноманітна і всебічна, заходів проводиться досить багато, а шляги взаємодії такі численні, що зупинюся, мабуть, на найважливіших з них. 3 21 вересня 2018 наша кафедра розпочинає безкоштовні експрес-курси з географії для майбутніх вступників. Ці курси відбудуться кожної п'ятниці та матимуть тематичну структуру. Планується розгляд тем, пов'язаних з картографією, краєзнавством, географією України, географією материків та океанів і багато інших. Також у жовтні розпочинають роботу курси довузівської підготовки до дисципліни «Географія». Наша кафедра буде проводити традиційний

У першу чергу, хочу наголосити, що професія географ – це близьке поняття до слова «мандрівник». Географи не можуть вивчити світ лише за підручниками та науковими статтями. Так, науково-дослідна робота та навчальна діяльність кафедри дуже насичена, але ми не забуваємо про головне. А головне у нашій професії – це практика, подорожі та пізнання нових реальностей на власні очі. У нас на факультеті постійно організовуються екскурсії в різні цікаві куточки України та за її межі. Також цікавими і незабутніми для студентів стають виїзні практики. На першому році навчання студенти проходять таку практику в селі Колочава Закарпатської області, відвідують гору Говерлу, а також досліджують найдовшу в світі піщову печеру Оптимістичну, що знаходиться в Борщівському районі Тернопільської області. Студенти другого курсу вивчають узбережжя Південного Бугу. Коли вони стають дорослішими, тобто на третьому та четвертому році навчання, то мають можливість на виїзних практиках досліджувати Шацькі озера, серед яких найглибше озеро України – озеро Світязь, а також узбережжя Чорного моря. Такі виїзні практики дають студентам не лише міцні знання, але й масу задоволення та цікавих вражень.

Іноді людина може бути професіоналом у певній галузі, але не дуже хорошим педагогом. Чи буває так у Ваших студентів? І якщо так, то ким вони можуть працювати, крім вчителя географії?

Мені здається, що дуже малий відсоток наших випускників розчарується у професії вчителя. Якщо взяти до уваги статистику, то більше половини наших випускників працюють в школах, коледжах, ліцейях, а іноді продовжують навчання і залишаються викладачами в нашому університеті. З чим це пов'язано? Мені здається, все-таки з професорсько-викладацьким складом факультету. Коли студентів з року в рік навчають талановиті та чуйні педагоги, коли вони відчувають атмосферу взаєморозуміння та співпраці, яку може створити майстерний педагог, то мимоволі, підсвідомо теж прагнуть стати схожими. Але спеціальність «Географія» дає великі можливості працевлаштування. Наші випускники працюють організаторами краєзнавчо-туристської роботи, керівниками різноманітних позашкільних гуртків, екскурсводами, фахівцями сфери туризму, працівниками Держгеокадастру, спеціалістами земельного відділу та землевпорядниками.

Розмову вела Наталія ЦИМБАЛ.

Олена ДЖАГУНОВА
завідувач Музею
історії університету

УМАНСЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ ПЕДАГОГІЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТУ

– 20 РОКІВ!

но величезну реорганізаційну роботу. Усіх докторантів, аспірантів, студентів та слухачів – а їх у той період було 3,6 тис. осіб – Уманського державного педагогічного інституту переведено до новоствореного університету, розроблено і затверджено його організаційну структуру та Статут, виготовлено печатки та штампи, реорганізовано усі необхідні підрозділи та багато-багато іншого.

29-30 жовтня 1998 р. відбулася презентація новоствореного Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. Розпочалися урочистості вран-

плін, Балдинюк Д.І. написав слова, які виявилися пророчими: «Хочеться, щоб зміни були позитивними: відкриття нових факультетів, оновлення матеріальної бази, стабільність розвитку всіх сфер життєдіяльності вузу».

Прошло 20 років і сьогодні Уманський педагогічний університет має у своєму складі уже 11 факультетів та навчально-науковий інститут. У структурі університету функціонує відокремлений підрозділ – Канівський коледж культури і мистецтв.

Освітній процес в університеті забезпечують 39 кафедр. Науково-педагогічний потенціал складає 540 штатних працівників, зокрема, 2 дійсні члени (академіки) НАПН України, 1 академік Академії будівництва та архітектури України, 38 докторів наук, професорів та 278 кандидатів наук, доцентів. У складі науково-педагогічних працівників університету народні артисти, майстри спорту України та міжнародного класу, лауреати міжнародних конкурсів та державних премій.

На денній та заочній формах навчання вищу освіту, з 9 галузей знань, здобувають близько 10 тисяч студентів (за ступенем бакалавр – із 33 спеціальностей, за ступенем магістр – із 30 спеціальностей).

Минуло два десятиліття, і Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини був і залишається провідним закладом вищої освіти європейського рівня на Черкащині, який забезпечує ринок праці висококваліфікованими та конкурентоздатними фахівцями за широким спектром педагогічних, інженерно-технологічних та економічних спеціальностей.

ці 29 жовтня біля збудованого ще у 1997 р. функціонального, великого навчального корпусу уже університету, із молебня та освячення нового приміщення, які на запрошення керівництва інституту та у присутності ректорату, викладачів та студентства провели благочинний Іоанн Жигілий разом із священнослужителями православних храмів міста.
«Уманський державний

стві і духовності» — такими словами вітав колектив та студентство ректор Кузь В.Г.

У святковому номері «Педагогічних вістей» присвяченому презентації університету опублікували замітку із відповідями співробітників та студентів на запитання: «Яким ми уявляємо наш університет?». Тоді, помічник ректора, професор кафедри музикознавства та вокально-хорових дисци-

ЗЦІЛЮЮЧИ РАНИ МИНУЛОГО

Анатолій КАРАСЕВИЧ,
професор, Заслужений працівник освіти України,
декан історичного факультету.

Цього року минає 250 років від тих трагічних і героїчних подій, коли повсталий люд, козаки і селяни Правобережної України піднялися на боротьбу зі своїми гнобителями, польськими конфедератами і римо-католицькими священниками, захищаючи і відстоюючи на святій паперті свою Свободу. У названій історичній ситуації ватажки козацько-селянського повстання Максим Залізняк та Іван Гонта активно використали релігійну мотивацію у своїй боротьбі, а саме захист православ'я.

Уже до кінця червня 1768 р. повсталі опанували значну частину Брацлавського, Київського і Подільського воєводства, оволоділи Уманню, але були зупинені підрозділами генерала Михайла Кречетнікова. Розпочалася ретельно спланована Російською імператрицею Катериною II розправа над повсталими. Вона безпосередньо позначилася на подальшій долі етноконфесійних спільнот регіону і започаткувала радикально нові соціокультурні практики різних верств місцевого лоду й призвела до дестабілізації всього східноєвропейського регіону.

І знову історична спільнота України намагається загоріти увагу на соціальних причинах Коліївщини – які мотиви спонукали повсталий люд піднятися на боротьбу проти своїх гнобителів, яке місце у цих конфліктах займали різні етноконфесійні спільноти і особливо – дослідженні застосовуваних мирянами і кліром практик пристосування й опору в умовах дій конфедератів та російської окупації.

Історичний факультет УДПУ імені Павла Тичини у цих наукових і пізнавальних процесах проявив неабияку активність. І тут немає чогось несподіваного, бо саме на історичній Уманщині проходили всі основні події тих трагічних і героїчних миттєвостей у житті українського народу.

Достій згадати регіональний круглий стіл «Гайдамаччина в історії українського народу» (6 червня 2018 р.), який зібрав студентів і викладачів факультету, вчителів історії міських шкіл і історичної Уманщини, громадських організацій. Присутній був отаман Уманського коша імені Івана Гонта Володимир Сивак. Саме в цей день у ті далекі роки гайдамаки хлібом і сіллю зустріли жителів Лисянки.

9 червня 2018 р. було проведено Всеукраїнську конференцію «Коліївщина 1768-1769 років. Козацько-гайдамацьке повстання на Правобережній Україні: історичні реалії та національна пам'ять», за активної участі науковців Інституту історії НАН України. Саме в цей день, 250 років тому, Максим Залізняк на Осташівці, чекав Івана Гонту, який розташувався у Грековому лісі, на перемовини перед взяттям Уманської фортеці.

Професорами історичного факультету, Анатолієм Карасевичем – деканом і Тетяною Кузнець – завідувачем кафедри історії України підготовлено навчальний посібник: «Гайдамацький рух на Уманщині. Коліївщина 1768 року: хрестоматія», який є «хрестоматією» Коліївщини. Сюди увійшли документи, свідчення очевидців, мемуари, історичні дослідження гайдамацького руху та повстання 1768 року.

Нині історичний факультет УДПУ імені Павла Тичини (декан Анатолій Карасевич, професор, Заслужений працівник освіти України) знову став співорганізатором проведення Міжнародної конференції, яка торкається тих героїчних років: «Зцілюючи рани минулого: 1768 рік в історії України (православна, римо-католицька, унійна та юдейська етноконфесійна спільноти в умовах барської конфедерації, Коліївщини і російської окупації)».

14 – 15 вересня 2018 р. в Києво-Могилянській академії та Уманському університеті відбулося чотири пленарних засідання, три загальні дискусії і підсумковий публічний Круглий стіл у Державному історико-архітектурному заповіднику «Стара Умань» (директор Владислав Давидюк) з символічною назвою, яка і стала своєрідним вагомим наслідком міжнародного зібрання «ІСТОРИЯ І ПАМ'ЯТЬ ТА ПОШУКИ ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНОГО КОНСЕНСУСУ ПРО МИНУЛЕ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ».

На четвертому пленарному засіданні, яке відбулося у стінах Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини (ректор Олександр Безлюдний, професор, Заслужений працівник освіти України) взяли участь науковці історичного факультету - професор Зінаїда Священко («Барська конфедерація: перше польське повстання проти Росії»); професор Ігор Кривошея («Уманський василіянський монастир у 1765-1768 роках: фундація та перший етап функціонування»); професор Владислава Сокирська, проректор з наукової роботи та міжнародної діяльності («Етноконфесійні спільноти в умовах Коліївщини (на матеріалах наукових досліджень Григорія Храбана»)). Дрогобицький університет був представлений доцентом Юрієм Стециком. Зі Львова на пленарному засіданні виступав отець Єронім Грім, ліценціат з церковної історії, віде-ректор Василяніанського інституту філософсько-богословських студій імені Митрополита Йосифа Рутського («Монахи Василяніанського чину – жертви Коліївщини в Умані (статистика і персоналії на тлі трагічних подій червня 1768 року)»).

У загальній дискусії і круглому столі взяли участь доцент Володимир Пришляк (Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки); професор Ігор Скочильяк (Український католицький університет); Йосиф Зісельс (Асоціація єврейських організацій і общин України – Ваад); Владика Йосиф Мілян (Київська архієпархія УГКЦ); професор Сергій Плохий (український та американський історик, професор української історії в Гарвардському університеті, директор Гарвардського українського наукового інституту, Лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка (2018 р.); професор Ігор Кривошея і професор Анатолій Карасевич (УДПУ імені Павла Тичини).

Міжнародна конференція збрала всіх неспокоєних до тих подій, які залишили помітний слід в формуванні національної пам'яті народів. У залі були присутні викладачі і студенти історичного факультету УДПУ, вчителі шкіл міста і представники уманської громади, «Уманський фонд імені Максима Залізняка та Івана Гонти» (Валерій Кислинський – секретар фонду) та багато інших слухачів (всього 116 учасників).

А закінчилась конференція єкуменічною панахидою у подвір'ї колишнього василіянського монастиря в Умані у знак вшанування пам'яті всіх убієнних в ім'я єдності народів у формування духовності і нових національних спільнот.

Це потрібно сьогоднішнім поколінням, цього вимагає від нині живущих і тих, хто захищає кордони України, національна пам'ять вдячного українського народу.

ІНКЛЮЗИВНА ОСВІТА ЯК ОДИН З ПРІОРИТЕТНИХ НАПРЯМІВ РОЗВИТКУ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Ірина МАЛИШЕВСЬКА,
завідувач кафедри спеціальної освіти, кандидат педагогічних наук, доцент

«Не відвертайтеся від мене. Я не неповноцінний, а просто інший!» Чи задумувалися ви, яка кількість сучасних дітей подумки не те що промовляють, а буквально кричать цю фразу? Дуже велика кількість, повірте. Погіршення екології, нездоровий спосіб життя, стреси – це спричинює появу в нашому суспільстві дітей зі слабким здоров'ям або з особливим сприйняттям світу. Цих дітей важко назвати неповноцінними, адже серед них багато майбутніх геніїв: артистів, науковців, художників та інженерів. Вони можуть змінити світ на краще! А завдання нашого суспільства допомогти їм. Тільки тоді ми матимемо право називатися гуманістичним суспільством. Цей факт очевидний найвидатнішим політикам Європи, він очевидний нашому Президенту та його дружині, а також кожному з нас. Не бути байдужими до таких дітей педагогічній новій української школи навчають на факультеті дошкільної та спеціальної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Освітні заклади Черкаської області беруть участь у національному проекті Благодійного Фонду Порошенка «Інклюзивна освіта – рівень свідомості нації». Викладачі та науковці факультету дошкільної та спеціальної освіти Уманського державного педагогічного університету активно розвивають цей актуальний проєкт в межах університету та готують висококваліфікованих педагогів, які зможуть втілити головні засади інклюзивного навчання у шкільній практиці. Зокрема, зусиллями професорсько-викладацького складу факультету створено науково-дослідну лабораторію інклюзивної педагогіки, на базі якої щорічно проводяться конференції: Всеукраїнська науково-практична конференція «Інклюзивна освіта: теорія, методика, практика» (2015, 2016, 2017), Всеукраїнська наукова конференція «Формування здоров'язберігаючих компетенцій дітей та молоді: проблеми, розвиток, супровід» (2017) та ін. Також викладачами факультету дошкільної та спеціальної освіти захищено вагому кількість кандидатських та докторських дисертацій, тематика яких торкається різних граней інклюзивної освіти.

Інклюзивне навчання є одним із важливих шляхів розвитку сучасної української школи. Важливість розвитку інклюзивної освіти в сучасному українському суспільстві неодноразово підкреслювала Перша леді України Марина Порошенко, яка особисто опікується цим прогресивним напрямом розвитку нової української школи. За словами Марини Порошенки, «інклюзивна освіта – це невід'ємна частина загальної освітньої реформи, без якої неможливо увести якісні зміни в системі освіти України. Реформа активно впроваджується, і зараз дуже важливо підготувати вчителів та асистентів вчителів так, щоб вони відповідали сучасним вимогам нової української школи».

Викладачі факультету дошкільної та спеціальної освіти активно працюють для підготовки таких педагогів, котрі будуть конкурентоспроможними в умовах нової української школи. Знання методів та спеціфічних рис інклюзивного навчання допоможуть майбутнім фахівцям знайти своє призначення. Не лише випускники факультету отримують можливість отримати знання з інклюзивної освіти. Діяльність декана та викладачів поширюється на педагогічних працівників шкіл, яким дають можливість здобути унікальні знання та безцінний досвід на організованих факультетом різноманітних заходах. Зокрема, в 2018 році планується

впровадити низку майстер-класів («Віртуальне інклюзивне середовище», «Розвиток інклюзивної культури», «Уроки толерантності», «Арт-терапія в роботі з дітьми з особливими освітніми потребами») та тренінгів для педагогічних працівників («Інклюзивне навчання: рівні можливості для кожного», «Індекс інклюзії в новій українській школі», «Інклюзія: руйнуємо міфи» та ін.

Нові напрями навчання зумовлюють появу нових, сучасних та перспективних в плані розвитку педагогічної дисципліни. На факультеті дошкільної та спеціальної освіти з метою якісної підготовки фахівців дошкільної, спеціальної, початкової, філологічної, соціальної та психологічної освіти до професійної діяльності в умовах інклюзії впроваджено в навчальні плани такі дисципліни: «Основи інклюзивної освіти», «Інклюзивна педагогіка», «Диференційоване викладання в інклюзивному класі», «Робота організатора спеціальної та інклюзивної освіти», «Професійна діяльність асистента вчителя в інклюзивному класі».

Студенти факультету дошкільної та спеціальної освіти, завдяки зусиллям викладачів на чолі з деканом, доктором педагогічних наук, професором кафедри спеціальної освіти, Іриною Іванівною Демченко, отримують знання, які будуть просто унікальними в подальшому працевлаштуванні. Чому? А причина очевидна – на ринку праці України таких спеціалістів досить мало. Більшість вчителів, які мають великий стаж роботи, можуть похвалитися хорошим досвідом навчання та виховання колективу звичайних дітей та, окремо, навчання та виховання дітей, що знаходяться на індивідуальному навчанні. А от знання методик та спеціальних прийомів навчання особливих дітей в типовому колективі – це нові, актуальні та необхідні в сучасній Україні знання. Тому педагог, який має такі знання, завжди матиме роботу та визнання.

Інклюзивна освіта потрібна не лише дітям з особливими освітніми потребами, така освіта необхідна звичайним учням та вчителям. Сучасне суспільство з його швидким темпом та домініючими матеріальними цінностями потребує уроків людяності та милосердя, терпеливості та співчуття. Учні, поряд з якими навчаються діти нестандартні, з певними особливостями здоров'я, вчать бути толерантними, милосердними та терпеливими. У результаті такого навчання зникає «стіна мовчання» між суспільством та людьми з особливими потребами.

СТУДЕНТСЬКИЙ НАРОДНИЙ ТЕАТР ДРАМИ І КОМЕДІЇ

Наталія АЛЕКСЕЄВА,
режисер центру
культури та дозвілля
«Гаудеамус»

Що може об'єднувати між собою студентів з 12 різних факультетів? Звісно ж творчість, а точніше студентський народний театр драми та комедії Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Театральний світ надзвичайно цікавий, він заповнює твоє життя із швидкістю світла. Тільки у нас студент, який навчається на історичному факультеті, може приміряти роль серйозного 60-літнього батька великого сімейства, студентка факультету початкової освіти спробувати себе у ролі егоцентричної пані, яка, окрім грошей, більше нічого не хоче, а спортсмен з факультету фізичного виховання – на півтори години перевтілитися на каліку та пляка.

Серед наших акторів є такі студенти, які до театру ніколи й на сцену не виходили, бо просто боялися, або вважали себе недостатньо талановитими. А зараз – це впевнені в собі молоді люди, які не осмислюють свого життя без театральної творчості.

Наш акторський склад часто подорожує, бо ми є постійними учасниками багатьох Всеукраїнських та Міжнародних конкурсів та фестивалів. На такі заходи організатори, зазвичай, запрошують зірок театрального мистецтва, тому наші театральні мали змогу познайомитися з відомими акторами театру і кіно: В. Портніков, Р. Недашківська, О. Огородник та багато інших.

У репертуарі студентського театру можна знайти не лише легкі комедії чи слізні драми, а й вистави,

які змушують нас переосмислити усе життя. Особливою подією у житті студентського народного театру драми та комедії є прем'єра першого фільму-вистави в історії УДПУ імені Павла Тичини «По-модньому» М. Старицького, яка відбулася в жовтні 2014 року. Але на цьому актори та режисер не зупинилися і вже через рік всіх здивувала і розчулила «Безталанна» І. Карпенка-Карого.

Усім цим святом життя, молодості та творчості керує талановитий сценарист, професійний режисер, майстер своєї справи, Заслужений працівник культури України Алексеева Наталія Дмитрівна.

За свою сумлінну роботу Наталія Дмитрівна нагороджена почесними грамотами та подяками від керівництва університету, виконавчого комітету Уманської міської ради, Президією Черкаського обкому профспілки працівників освіти і науки України.

Режисером-постановником та акторами театру були поставлені вистави за мотивами творів українських класиків: «Назар Стодоля» та «Катерина» Т. Шевченка, «За двома зайцями», «По-модньому» М. Старицького,

«Безталанна», «Наймичка» І. Карпенка-Карого, «Сватання на Гончарівці», «Ніч перед Різдом» М. Гоголя та інші. У жовтні 2017 року колективом театру була поставлена сучасна трагікомедія з репертуару Львівського театру М. Заньковецької «Останній гречкосій», автором якої є Заслужений діяч мистецтв України О. Огородник.

Найскравішими акторами студентського народного театру драми і комедії останніх років є: Максим Турчинський, Наталія Алексеева, Валерія Салій, Євгеній Гуменюк, Ігор Зелінський, Олександр Андронік, Руслан Мамалига, Анастасія Рижавська, Владислав Коровко, Анастасія Аксьоненко, Марія Діденко, Микола Артеменко. Також театру радий вітати наших нових акторів Ірину Курдюкову та Руслана Ляшко.

«Це вже давно не просто театр, а велика дружня сім'я», – означає один із акторів театру Максим Турчинський. І це дійсно правда, бо саме тут кожен із нас зустрів цікавого співрозмовника та вірного друга.

ЦЕНТР ДОУНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ

Світлана СІЧКАР,
кандидат філологічних наук,
доцент, координатор з
профорієнтаційної роботи

Нині на абітурієнтів покладено велику відповідальність. Звісно, першочергове завдання, від якого залежить майбутнє вступників, – зробити правильний вибір на користь кращого вищого навчального закладу та спеціальності у відповідності до власних уподобань, прагнень та здібностей.

Успішно пройти це випробування вони зможуть у Центрі доуніверситетської підготовки, який створено за ініціативи помічника ректора, доц. С.В. Цимбал-Слатвінської і підтримки ректора університету проф. Безлюдного О.І. та декана факультету української філології проф. Коваль В.О.

Зусилля Центру спрямовано на широку профорієнтаційну роботу, яка визначає можливість ознайомлення з напрямками підготовки, за якими здійснюється навчання в університеті та дозволяє отримати актуальну інформацію щодо змін до Правил прийому, особливостей вступу, ЗНО. Абітурієнти зможуть познайомитися з вищою школою та розширити власні адаптаційні можливості, підвищити рівень особистої соціально-психологічної підготовки.

Мета Центру доуніверситетської підготовки – комплексна підготовка до вступу в університет.

Серед пріоритетних напрямів діяльності

- система підготовки до складання зовнішнього незалежного оцінювання якості освіти;
- організація та проведення безкоштовних пробних сесій ЗНО з усіх предметів;
- ознайомлення з особливостями вступної кампанії;
- індивідуальні профорієнтаційні консультації;
- комплексне профорієнтаційне консультування;
- діагностика здібностей;
- формування «Карті вступу».

Одним із важливих завдань Центру доуніверситетської підготовки є підготовка абітурієнтів до свідомого вибору ними майбутнього фаху, оскільки наш університет зорієнтований на підготовку фахівців якісно нового типу, які мають високий рівень кваліфікації, здатні ефективно і гнучко реагувати на зміни, що відбуваються в сучасному суспільстві. Найголовнішою перевагою – це якісна підготовка та висока конкурентоздатність при вступі.

Центр доуніверситетської підготовки знаходиться в ауд. 324 (факультет української філології).

Телефони для довідок:
(04744) 4-05-20, 096-033-96-33,
063-149-79-88, 067-684-94-09.

ЦЕНТР ДОУНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ

Творчість учасників університетського літературного об'єднання імені Миколи Бажана

Софія ТЕРЛЕЦЬКА

*Привіт. А як там день і світ?
Вікно твоє малює сніг?
Чи, може, яблуневий цвіт?
Шмагає вітер, мов батіг?
Привіт. А я танцю вальс
Під тихі спомини про нас.
У сукні, що, немов блакить
Твоїх очей, мені зорить...
Привіт. А я сиджу сама
Й важливих справ чомусь нема,
І фільми, й книги всі – сумні..
Можливо, так лише мені?
Привіт. Ти, може, повернись?
Я знаю, будемо колись
Щасливими... А зараз – як?
Привіт!!! Я більш не можу так!..*

НАТАЛІЯ КУЧЕРЕНКО

*Звичним рухом стерла усі саунди,
розпиляла спогадів забрус.
Думаєш, я пропущу ці раунди?
Думаєш, що я тебе боюсь?
Ні? Навзаєм. Тиснеш мені руку.
Від цих стискань – ні слів, ані жалю.
Давно переборола в собі муку,
за тим, кого давним-давно люблю.
Не діють вже на мене ані чари,
хмільних очей, пустих твоїх розмов.
Лиш серце відпрацьовує удари,
пульсує в голові гаряча кров.*

Мал. Марини Павленко

Софія КРИМОВСЬКА

*Сиділа захмеліла і німа,
крутила кутик чорної хустини.
Хтось щось казав, хтось віє її дитину
в сусіди ночувати, хтось знімає
рядно із люстра, хтось її втішає
словами про героя і зветягу...
А їй здалося, що останнім цяхом
забилася в труну її душа...*

Настя КИРИЛЕНКО

ТВІЙ ТАЛАНТ – ЛИШ МАРЕННЯ?

У наповненому майже людьми залі, у самому центрі сцени велично стоїть Вона. Оглядає з деякою зверхністю своїх шанувальників, що застигли в очікуванні. Шквалом оплесків повниться приміщення, і Вона відчуває: пора. Вмить усе стихає, здається, навіть подихи затамовані.

Аж ось Вона починає танцювати. Під акомпанемент якоїсь симфонії Моцарта, що так старанно вирає величезний оркестр, рухається немов пір'їнка. Творить на сцені таке популярне зараз поєднання старого й нового: класичної музики і сучасного танцю. О, як це їй подобається! Вона намагається втягувати в себе всю ту енергію, що випромінює публіка. Виступ продовжується, рухи стають все динамічнішими.

– Господи, як же жажливо танцює! – раптом промовляється на весь зал.

А Вона, почувши це, ще більш викладається, не збирається припинити! Вони просто не розуміють сучасного мистецтва! І танець цей не кожен зможе збагнути!..

Музика стихає, все закінчується. Час для поклону! Може, ще попрохають «на біс»?!

– З вами була програма «Вечір класичної музики». Дякую всім її любителям-слухачам! – долинає зі старенького радіо, яке весь цей час виконувало роль величного оркестру.

– Вимкніть! – звучить прохання.

*Виконують.
Вона вже не чує музики, але танець її продовжується, досі в очікуванні запевненого «на біс». Химерні, незрозумілі рухи знову наповнюють нещодавно велику сцену, що виявилась майже порожньою палатою психлікарні із Нею у центрі.*

...Замість купи шанувальників, тільки двоє серйозних спостерігачів.

– Невже цей вияв мистецтва – лиш її марення? – іронічно звучить питання одного із них, того самого непоціновувача сучасного танцю. – Лікарю, це виликовується?

– Ні, друже, ти – невиліковний.

Педагогічні ВІСТІ

Газета Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

Засновник: Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини. Головний редактор – кандидат філологічних наук, професор Н.А. ЦИМБАЛ.

Наша адреса:

**20300, м. Умань,
вул. Садова, 28**

- За зміст і достовірність відповідальність несе автор публікацій
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
- Редакція залишає за собою право виправляти і скорочувати матеріали

Газета надрукована Уманським комунальним видавничо-поліграфічним підприємством Черкаської обласної ради

**Реєстраційний номер ЧС №610
Тираж 2000 прим.
Замовлення №3**